

"לייחודים היהת אורחה" אמר רבי יהודה:

אורה - זו תורה.

וכד הוא אומר:

"כִּי גַּר מָזוֹה וְתֹרֶה אֹרֶן" (מִגְילָה ט' ז')

לזכרה של: אורה מושקוביץ ע"ה משואות- יצחק

דף עיר

במפרשים

ע"י מ. מושקוביץ * משאות-יצחק 79858 ד.ב. שדה-גת * טל': 08-8616173 * פקס: 08-8616174 יוניל

לראשית בראש ית שנה תשס"ט

פעול כי הוא יתברך הנוטן לו הכה אף
שעשה מעצמו הוא בגראן ביד החוץ. וזה
היה כל מכון הבריה רק לבחינת שבת.
וזהו שאנו מרים² תכלית שמים וארץ. וזהו
שכתב רשי זל³ היה עולם חסר מנוחה
שהיא השבה וחזרת הכל לשורשו ונשלם
שבשבת עיקר הרעיון בהבריה וזה ירא שבת"
להיות בכל דבר היראה מונח על פי האדם.
על ידי נקודה הפניות שנקרא שבת שהיא
עיקר החיים. וזהו שאמרם⁴ וכבר למשה
בראשית שהיא זכרון לבחינת ראשית שיש
גם בבחינת העשיה גם בן להיות דבוק ובטל
לרכז הפעול שנקרא ראשית בן".

א. שפט אמרת האדמו"ר מגוד.
פרק א' פסוק א': בזוהר הקדוש", ירא שבת", מה עניין זה
לבראשית. אך זה פירוש בראשית
ברא (בראשית א.) שהייתה כל הבריאה דבוקה
בכח הריאתית והתחלה השורש שהיא
נקודה מה' יתברך שנותנת חיים והוא היה לכל
הנבראים. והוא בחינת שכתה כי בו שבת
מכל מלאכתו בו" יבראשית ב. נ כי שבת^ט
מיוחיר כל הבריאה לשורשו, שהוא רצונו
יתברך, אשר ברא לעשיותו (שם) פירוש שנתן
ה' יתברך כה בהנבראים לפועל כל דבר.
פעולתו. אש לשروف. אילן לצמיה. וגם
בעלי חיים להיות לו הבירה לעשיות
ברצונו. ועם כל זה היה המכוון שיעזר כל

ב) וזה . זה הגס מוגה על דבר מהין לו .
... וכבדל זה מוש . כמו מלכז בלהן בס סיכל בנו
מקומות מקו בצרית קזרו ותתסו . ונענודת כוכביס
ל"ח חיטול בני הפליס הכו . ו"כפי' מעשה נערות כל'י
פונס פ"י כל מעשה סחדס גנדל ה' כל'י חלוק .
ו"כפי' כוות ת"ל לckerה . דמקוס ריק להן בניו הילק
זה מוש : ובחו . זה הגס מוגה על צבוי סיא נכלל
הרכנה . כיינו מינגעס הילך מהמהם סמייס עד קלה
המיס טיס נכלל ב' גאנט רזורייך וגאנ פה הצעדים
להמ"ב : וחישך עיר פני החרוב . זה כוד האט כסיס
צורך סחדמס כווע שוויז צויז זיך גאנס יונזאות לא .
ולאס תקילס הצעיס גאלרטן יויז אלרטן מורהפה על
פני האחים . נלא מגאנ צהה פדי לוייז קדרן זאל
לום חוק פמכווע צהה רוח גאנזיס . גאנס מון סיס
מרקע צוותה :

בראשית

1. אֵת אָסִיךְ אֶת כְּלֹעֲנֵנוּ גַּם־כֵּן אֵת אָוֹקֵת וְאֵת הַזָּה חִותְכָּ? 2. כָּאֵן פָּאָגָר — רַיְקָוּנָה, פָּמָקְדָּיו אֶלְכָה כָּךְ. אֵת כָּגָג אֶלְכָה נֵה אֵנָא? 3. אֵת "בְּהָנוּ" וְאֵת הַזָּה שָׂוָה אֵת תְּהִוָּה? 4. קַיְקַי הַזָּה אֶלְכָה "אַתְּגָג" וְאֵת הַזָּה חִזְקָה?

* * *

ויברא אלהים את האדם (א' כ"ז)

הנה מתבהר, שהאדם נברא לאחר כל הנבראים. ובטעמם הדבר אמרו בפס' סנהדרין (לח' א') שאם תזה דעתו עליו (שיתגאה בעצמו) אומריט לו יתוש קדרך במעשה בראשית. כלומר, גם היותר קטן שבבראים נברא קודם שנבראת אתה.

ולא נתבהיר מה עניין תוכחת מוסר בזיה. ואפשר לומר עפ"י המבוואר בגייטון (נו' ב') דבשבעה שחרף טיטוס מערכת שמיים (בשבעת חורבונו ביהמ"ק) ואמר, אם גבר הוא (בבשורה לה') עללה ליבשה ויעשה עמי מלחה, יצתה בת קול ואמרה לה, רשות בן רשות, בריה קלה יש לי בעולמי, עללה ליבשה ועשה עמה מלחה, עללה ליבשה, בא יתוש ונכנס בחוטמו ונקר במוחו שבע שנים עד שמת. וזהי הכוונה שאומרים לו יתוש קדרך ויכול להתגבר עליך ולפוצץ גאותך.

וגם אפשר לומר בטעמם קדמיהו כל הנבראים לבריאות האדם שזה לטבתו, והוא עפ"י מה שאמרו בסנהדרין (נ"ט ב') דאדם הראשון, עד שחתה. הי' מיסב בגו עדן ומלאכי השרת צולין לו בשור ומסננן לו יין. ולפי זה במקומו נברא לאחר כל הנבראים, ואילו לאחר גודלי קרקע, כדי יימצא הכל מוכן לפניו, ואלמלי נברא בראשונה hei מחוסר כל לצרכי היין.

ג. תוספת ברכבת.

פרק א' פסוק כו':

1. אֵת אַיִלְוָה תְּפַצֵּת צוֹאֵת כְּלֹעֲנֵנוּ כִּי? 2. כָּאֵלְיָה סִינְגָּה וְאֵת כָּפְקָדָם שְׁמַתְּכָא? 3. אֵת אֵנָא? תְּזַעַרְתָּ אֵת אַיִלְוָה אַיִלְוָה? 4. מַקְדָּשָׁה תְּחִילָה אַיִלְוָה כְּלֹעֲנֵנוּ רַיְקָוּנָה יְמָתָה, אֵת הַכְּצָעֵן פָּוּ? 5. גַּם אֵת הַקְּמָה אֶלְכָה נֵה?

* * *

עשָׂב, וְשָׁפָא תְּאַמֵּר אֵם אֵין גַּזְקָע שְׁבָב נִמְצָאת הַקְּיָה מַתָּה פְּלָמָוד לוֹמֵר לְכָם לְאַכְלָה וְלְכָל הַקְּיָה הָאָרֶץ וְגוּ. נִמְצָינוּ אָוּמָרִים כי האָדָם יְחִי מִפְּרוֹתָה הָאָרֶץ וּמִפְּרִי הַעַז, וְהַקְּיָה וְהַעֲזָה מִקְשָׁעָבִים וּמִתְּרָקּוֹת וְאֵם אֵין מִחְיָה מְאֻלוּ הַרְבִּי מִקְיָה מִפְּאָכֵל אָדָם.

ד. אור החיים. ל) וְלֹכֶד חַיָּת הָאָרֶץ וְגוּ. סָמֵךְ הַקְּטוּב חַיָּת הָאָרֶץ עַמְּקָוִים בְּסָמוֹק לְכָם יְהִיָּה לְאַכְלָה וְלְכָל וְגוּ. שְׁנָרָא הַשְׁנוֹתָן פְּאַכְל אָדָם לְבַהֲמָה בְּהַשְׁוֹאָה וְגַם אָמַר לְאַכְלָה פָּעַם שְׁנִית סָמוֹךְ לְיַירַק עַשְׂב שְׁנָרָא שָׁאָכִילָה בְּהַמָּה וְעוֹנָף אִינוּ אֶלְאָ מעָשָׂב הַשְׁדָה. הַקְּיָה הָיא כִּי לא בְּנָא הָיָה לְבַהֲמָה חַיָּה וְעוֹנָף אֶלְאָ דְּזַקָּא גַּרְקָע.

ו. הַתְּוֹכֵג שְׁמַקְיָה אֶת קְוִוּתֵי שְׁבָב כְּלֹעֲנֵנוּ כִּי?

2. אַיִלְוָה תְּחִילָה הַטְּקָאִית מַקְדָּשָׁה פָּאָדוּן?

3. אֵת קְוִוָּה פָּאָקְדִּי חִילָמָן?

4. מַקְדָּשָׁה וְאֵת הַשְּׁמָת?

* * *

ה. התורה והמצוות – המלבי"ם. (ג) זִבְרָךְ אֱלֹהִים וַיִּקְדִּשׁ. רַיְל שָׁלֵל כֵּן עַי שְׁבָוּ הַשְׁבִּית מְלָאכָת הַטָּבָע רָאוּי אֶלְיוֹן הַקִּידוֹשׁ עַבְורַה הַשְׁבִּיתה. אָוְלָם מִצְדָּחָר אַיִנה מִנוֹתָה שְׁל בְּטָלָה שְׁאַיְן בָּהּ בְּרַכָּהּ רַק בָּו יִשְׁפְּיעַ שְׁפָעַ בְּרַכָּה וְנִדְבָּה מִינְקוּר לֹא אָכְזֵב מִהְנָגָה הַמְּעוֹלָה מִרוֹאשׁוֹנָה, שְׁהָיא הַנְּגָה הַנְּסִיתָה, וְמִצְדָּזָה וְזִבְרָךְ אֶת יְמֵי הַשְׁבִּיעִי. וּמִפְּרַשׁ שְׁקָדֵשׁ אָוֹתִי כִּי בָו שְׁבָת מִכְלָל מְלָאכָתוֹ. וּשְׁבָרֶךְ אָוֹתוֹ מִפְּנֵי שְׁמָה שְׁבָת מִכְלָל תְּחִילָה עֲשֵׂה אַחֲרַת מִעוֹלָה שְׁהָוָה מִעְשָׂה אֱלֹהִים בְּהַשְׁגָּחוֹ וַיְדוּ הַרְמָה לְמַעַלָּה מִן הַטָּבָע.

פרק ב' פסוק א':

- מתקפה*
1. *איך* בכלערין אסגי' את הקול פון שמייה ANGELICA פקייזע הייאט?
  2. *נעה* סיעת דבָּרֶה – אלה הכוואַתְהָ?
  3. *בלכה וקייזע,* איך יגאנַתְהָ?
  4. *שעת עפָּת נוֹתֵף גִּזְעָות,* איך זה אסטעך ואַתְּ אֲתָה אֲמִינָה?

* * *

ו. מדרש רבה.

פרק א' פסוק לא': א. (א. לא) *וַיַּרְא אֱלֹהִים אֲתָכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהַגָּה טוֹב מְאֹד – ר' לוי בָּשָׂم ר' חַמָּא בָּר חַנִּינָא פְּתָחָ:* (משיר כה. ב) *'כְּבָד אֱלֹהִים הַסְּטוּר דָּבָר וּכְבָד מְלָכִים חַקָּר דָּבָר'* – ר' לוי בָּשָׂמ ר' חַמָּא בָּר חַנִּינָא אמר: מתחלה הספר ועד כאן 'כְּבָד אֱלֹהִים הַסְּטוּר דָּבָר', מכאן ואילך 'כְּבָד מְלָכִים חַקָּר דָּבָר' – כבוד דברי תורה שנמשלו בנימכיהם, שנאמר: (שמח. טו) *'בְּיַמְלָכָיו – לְחַקָּר דָּבָר.* א. מתחילה הספר וכור' אפשר ומידיק מה שפוחת: (בראשית א' ד') זירא אלחים את האור ובו, ופסים מפשעה בראשית נס כנ' בלשון זו זירא אלחים את כל אשר עשה ונני' – ראייה בזאתה ראשית ר' קלקוש ברוך הו, ואילו 'כבוד תלמידים', כבוד תורה מצווה לזרור ולודרשו בה, עס כו' מעשה בראשית מתחילה כבוד תורה – מצווה שבת: זיכרנו השם נגוי מלאותו איזי' שעשו וישנות נגוי. והכתב יבוי לטקסט ימלוכו' – בטורה, שבה עניינו של כל אותו פרק.

מתקפה

1. *יכאולה אה קאָוַי האָפָּלִי פֶּסְוָק עפָּת קוֹתָה האָזְלָה את צְאוּזָן?*
2. *האָזְלָה אָחָזָק את הכתוקים גַּעַרְיַעַטְהָלְעָן מִתְּמַעַן קַתְּסַעַךְ קַדְּמַעַטְהָ וְהַעַנְיָן רַיְמָן גַּעַרְיַעַטְהָלְעָן?*
3. *יגַעַטְהָלְעָן מִתְּמַעַן, איך הַקְּדָמָה נִזְאָת?*
4. *פַּתְּחָה זַעַק אַזְוֹת שָׁמַט אַפְּרִיעָת נִזְאָת?*
4. *אה הַכְּצָעָן גַּעַרְיַעַט?*

* * *